

Med den nye pesticidplan er der etableret et solidt grundlag for den fremtidige indsats for at nedsætte forbruget af pesticider og for at beskytte miljø og sundhed.

Regeringen vil undersøge muligheden for en provenuneutral omlægning af afgiften, så den i højere grad er baseret på midlernes miljøeffekter, men jeg er ikke enig med forslagsstillerne i, at der er behov for at hæve, endside fordoble pesticidafgiften med henblik på at finansiere beskyttelse af grundvandet og fremme omlægning til økologisk jordbrug.

Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslag nr. B 67.

Med B 69 foreslås, at der indføres sprøjtefri zoner på 300 m omkring indvindingsboringer på alle almene vandværker. Beslutningsforslagene har tidligere været fremsat i Folketinget, ligesom spørgsmålet om sprøjtefri zoner har været diskuteret i et samråd den 27. februar 2003, og ved den lejlighed gav jeg udtryk for, at spørgsmålet burde undersøges nøjere. Jeg nedsatte derfor en arbejdsgruppe med deltagelse fra Miljøstyrelsen, GEUS og vandværkernes foreninger, som skulle foretage en nærmere vurdering af effekten af sådanne zoner.

Arbejdsgruppen har nu afsluttet sit arbejde med et notat, som jeg netop har oversendt til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Det er arbejdsgruppens vurdering, at der ikke ud fra faglige kriterier kan peges på en fast størrelse for sprøjtefri zoner. Den konkrete størrelse og udformning af eventuelle beskyttelseszoner afhænger af lokale forhold og må derfor fastlægges efter en konkret risikovurdering. Elementer i en sådan risikovurdering vil være dels en vurdering af sandsynligheden for en forureningshændelse, dels en vurdering af konsekvenserne ved en eventuel forurening.

Kl. 18.50

Alt andet lige vil etableringen af sprøjtefri zoner derfor være mere oplagt omkring de indvindingsboringer, som vanskeligt kan erstattes. Det vil typisk kunne være tilfældet for de boringer, som er beliggende i områder, hvor behovet for vand er stort i forhold til vandressourcens størrelse.

På baggrund af arbejdsgruppens vurdering mener jeg, at en fast grænse på f.eks. 300 m, som beslutningsforslaget lægger op til, ikke vil være hensigtsmæssig. Men sprøjtefri zoner kan, hvis de fastlægges efter de lokale forhold og behov, være et blandt flere instrumenter, der kan anvendes i arbejdet for at beskytte grundvandet.

På baggrund af arbejdsgruppens notat har jeg derfor besluttet, at muligheden for at etablere sprøjtefri zoner efter en konkret risikovurdering bør vurderes med henblik på at undersøge, hvorledes beskyttelsen af grundvandet kan forbedres.

Jeg har derfor nu bedt Miljøstyrelsen om at fremsende arbejdsgruppens notat til Fødevareministeriet, Dansk Landbrug, de kommunale organisationer og de grønne organisationer med henblik på at indhente alle yderligere relevante synspunkter vedrørende etablering af sprøjtefri zoner. På baggrund af de modtagne svar vil jeg vende tilbage til Folketinget vedrørende den endelige løsning.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Med B 70 foreslås sprøjtefri randzoner langs haver, naturarealer, vandløb og søer. Pesticidplanen indeholder en målsætning om, at der skal udlægges 25.000 ha sprøjtefri zoner langs målsatte vandløb og søer. Planen bygger på Bichel-udvalgets analyser, konklusioner og anbefalinger, som hele Tinget tilsluttede sig under en forespørgselsdebat tilbage i maj 1999.

Bichel-udvalget anbefalede etablering af 10-12 m sprøjtefri randzoner ind mod våde naturområder og pegede eksplicit på målsatte vandløb og søer. Bichel-udvalget anbefalede ikke specifikt sprøjtefri zoner langs private haver og øvrige naturområder. Pesticidplanen indeholder derfor alene en målsætning for sprøjtefri randzoner langs målsatte vandløb og søer, og udlægningen vil løbende blive fulgt gennem planperioden ved årlige statusrapporter.

Endvidere giver godkendelsesordningen allerede nu muligheder for at fastlægge sprøjteafstand til vandløb og søer. Det sker i de konkrete afgørelser, hvor der på grund af en risikovurdering af effekterne på flora og faunaen fastlægges sprøjteafstande. Disse sprøjteafstande kan gå fra 2 m til 50 m.

Af evalueringen af pesticidhandlingsplan II fremgår, at der ikke er rapporteret et stort antal sager om afdrift til private haver eller andre naturarealer. Men jeg forstår godt, at de berørte haveejere er utilfredse, når det sker. Jeg er derfor meget tilfreds med, at landbruget gennem de seneste år har gennemført en informationskampagne over for landmændene. Kampagnen giver hver oplysning om nogle konkrete tiltag, som de enkelte landmænd kan benytte for at undgå vinddrift.